

TERCERA EDICIÓ DEL CONCURS
ESCOLAR DEL BANCO DE ESPAÑA

2009

**L'EURO: UN SÍMBOL
DE LA INTEGRACIÓ EUROPEA**

Equip de l'Institut d'Educació Secundària
JOSEP M. QUADRADO
CIUTADELLA DE MENORCA, ILLES BALEARS

BANCO DE **ESPAÑA**
Eurosistema

TERCERA EDICIÓ DEL CONCURS ESCOLAR DEL BANCO DE ESPAÑA

L'EURO: UN SÍMBOL DE LA INTEGRACIÓ EUROPEA

Aula Virtual del Banco de España:

<http://aulavirtual.bde.es>.

Traducció: IES JOSEP. M. QUADRADO.

Es permet la reproducció amb finalitats docents
o sense ànim de lucre, sempre que es citi la font.

© Banco de España, Madrid, 2009

Dipòsit legal: M. 27194-2009
Impress a Espanya per Artes Gráficas Coyve, S. A.

TREBALL GUANYADOR DE LA TERCERA EDICIÓ DEL CONCURS ESCOLAR
DE L'AULA VIRTUAL DEL BANCO DE ESPAÑA

L'EURO: UN SÍMBOL DE LA INTEGRACIÓ EUROPEA

EQUIP DE L'INSTITUT D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA JOSEP M. QUADRADO
CIUTADELLA DE MENORCA, ILLES BALEARS

Caterina Jover Casanovas

Eva Martínez Pons

Alícia Oliver Colombo

Carme Salord Llabrés

Carlos Sánchez Figuerola

Katia Sintes Sánchez

Maria Torres Marqués

Professora coordinadora: M. Auxiliadora Florit Mascaró

30 d'abril de 2009, vestuari de l'equip de futbol EURO.

El president Sr. Trichet intentava animar els al·lots després d'una altra derrota:

«Coratge al·lots, som un equip fort, amb l'ajuda i l'esforç de tots aconseguirem superar aquesta mala ratxa, ens falta confiança i joc d'equip. Que no us recordau de com vam haver de viure situacions pitjors quan s'estava formant l'equip? Va, us ho contaré. Devers l'any 1970 sols comptàvem amb sis jugadors; tots jugàvem bé des de feia uns quants anys: grans individualitats, però fallava l'esperit d'equip. Record un dels nostres millors tècnics, el Sr. Werner; ell tenia grans plans per a nosaltres: crear un equip fort, sòlid i competitiu, recolzat per una gran afeció, la millor. Però el seu projecte es va veure interromput per un conjunt de convulsions que van sorgir a partir de 1971. Entre aquestes la decisió unilateral de l'equip nord-americà de canviar determinades regles de joc, cosa que ens va perjudicar molt i va desencadenar una gran inestabilitat i desconfiança.

Tot i açò, l'equip es reforçava amb nous fitxatges, d'una gran qualitat individual, encara continuàvem amb importants punts dèbils. Oferíem una imatge de grup però ves, els rivals més directes coneixien el nostre punt dèbil i no s'aturaven d'atacar-nos. Cadascú anava pel seu compte sense que li importàs la resta de l'equip. Quan un jugador tenia la pilota, no la passava, i així era impossible obtenir bons resultats. En aquell moment, el 1992, ja érem dotze jugadors. Els record tots molt bé: Francbel, Marcalem, Florinhol, Franclux, Liraital, Francfran, LLiurangle, Corondane, LLiurairlan, Dracma, Escut i Pesseta.

Sabiem que açò no podia seguir així per molt de temps, necessitàvem un canvi i aquest havia de ser imminent. No deixàvem de tenir jugadors lesionats, altres anaven a la seua... Era un autèntic caos. Havia arribat el moment d'incorporar un nou entrenador a la plantilla. Va resultar difícil trobar algú bo per a tots: uns volien que fos eficaç i ràpid, a altres no els importava el temps necessari, sols volien un canvi i que aquest fos efectiu. A la fi, vam contractar el senyor Maastricht, un entrenador holandès instruït a l'acadèmia Jacques Delors. Semblava seriós i amb les idees bastant clares. Si he de dir ver, al principi no estàvem molt convençuts de la seva eficàcia, però era el més semblant al que tots cercàvem.

Va ser la primera modificació important en el nostre equip de futbol. Els seus objectius eren clars: volia un equip fort i consolidat en el joc, el respecte entre cada un dels jugadors que formaven part de la plantilla i també el respecte a les persones alienes a la mateixa. En definitiva, volíem despertar entre tots els afeccionats un sentiment d'orgull cap a l'equip, reforçant la unitat i constituint un factor d'estabilitat, de pau i de prosperitat. El nou entrenador no tenia pressa, volia fer les coses bé i per açò va establir tres fases per a la creació del nou equip.

En principi, bàsicament completar una primera fase ja començada a mitjans de 1990 i que es va perllongar fins a finals de 1993. L'objectiu era finalitzar el procés de formació del mercat únic de fitxatges i aconseguir una lliure circulació i un grau elevat d'homogeneïtat.

Criteris de convergència:

- La proporció entre el dèficit públic i el producte interior brut no ha de sobrepassar el 3%, i la proporció entre el deute públic i el producte interior brut no ha de sobrepassar el 60%.
- Una estabilitat de preus sostenible i una taxa mitjana d' inflació (observada durant un període d'un any abans de l'examen) que no superi més de l' 1,5% la dels tres Estats membres amb millor comportament en matèria d' estabilitat de preus.
- Un tipus promig d' interès nominal a llarg termini que no superi més d' un 2% el dels tres Estats membres amb millor comportament en matèria d' estabilitat de preus.
- Els marges normals de fluctuació disposats pel mecanisme del tipus de canvi han d'observar-se, sense tensions greus, durant almenys els dos anys anteriors a l'examen.

Criteris de selecció dels jugadors:

- Bon nivell de preparació física.
- Una resistència prou bona per fer front a possibles lesions.
- Estabilitat i bones relacions amb els membres de l'equip.
- Esperit de superació.

La va seguir una segona fase, del gener de 1994 al 31 de desembre de 1998. Va ser una etapa que pot considerar-se de transició i d'ajustament de les noves tàctiques de joc i de correcció dels desequilibris. Per açò es va crear un centre d'alt rendiment, IME (embrió de l'actual centre BCE), que dirigia la formació dels jugadors i tenia la funció de reforçar la cooperació entre els seus representants, preparar-los, així com d'orientar-los per facilitar el compliment dels criteris de convergència o de selecció dels jugadors. Així doncs, cada jugador per entrar a formar part del nou equip EURO havia de superar uns requisits molt estrictes, amb la finalitat de garantir un grau alt de preparació i de formació dels diferents jugadors. Aquests havien de tenir unes característiques comunes per poder aconseguir un equip homogeni i competitiu, que mostràs una resistència suficient per fer front a possibles lesions i que gaudís d'estabilitat i de bones relacions entre els seus membres. I, per cert, va ser a partir d'aquest moment quan vam canviar el nom de l'equip: l' ECU va passar a anomenar-se EURO.

La veritat és que el Sr. Maastricht ens va convèncer, encara que cadascun de nosaltres va haver de menester el seu temps per afrontar aquest nou repte, aquesta nova estratègia de joc proposada pel nostre entrenador. Mentrestant l'equip s'anava formant, ens reforçàvem amb nous fitxatges: Coronsuec (un company del nord ràpid encara que un poc inestable), Marcfín (ràpid, constant i eficaç) i Xiling (tot espectacle).

Al cap d'un temps, tots, o millor dit, bonibé tots, estàvem preparats per començar la que seria una nova etapa del nostre equip esportiu de futbol. Volíem arribar lluny. El jugador LLiurangle, veterà, molt bo en el joc individual, va decidir no formar part del nou equip; tenia altres expectatives de joc. En certa manera, va tenir por de perdre poder i protagonisme dintre l'equip. El jugador Corondane es va deixar guiar per la decisió dels seus fans que rebutjaven la incorporació, motiu pel qual va decidir no entrar a formar part de l'equip; encara que no tots compartien aquesta decisió, finalment es va deixar endur pel sentiment dels seus fans més incondicionals.

Seu del Banc Central Europeu (BCE). Frankfurt. Alemanya.

En canvi, Dracma sí que volia formar part de l'equip però, tot i els seus esforços, l'habilitat que tenia en el joc no era prou bona. Tenia problemes per regatejar, no encertava a l'hora de marcar gols i les passades que feia no eren precises. I a Coronsuec, li passà cosa semblant; no tenia la resistència física que es necessitava per ser d'un equip d'aquesta categoria (les nostres expectatives eren molt altes), només se lesionava... la veritat, un jugador bastant inestable. Unes vegades entrenava, d'altres es dormia... era bastant imprevisible i irregular.

Així doncs, a principis de maig de 1998, el nostre entrenador va fer pública la llista dels jugadors seleccionats; vam quedar amb només onze jugadors, justs, però suficients per començar una nova etapa amb l'equip EURO. Us record la llista dels afortunats: Francbel, Marcalem, Florinhol, Franclux, Liraital, Francfran, Lliurairlan, Escut, Pesseta, Marcfin i Xíling. Érem realment bons, teníem moltes ganes de jugar bé, de demostrar la nostra fortalesa, units podíem superar qualsevol obstacle i podíem enfrontar-nos a qualsevol altre equip que ens reptàs.

TIPUS DE CONVERSIÓ IRREVOCABLE DE L' EURO:		POSICIÓ TÀCTICA DELS JUGADORS:	
€	MONEDA	JUGADOR	POSICIÓ
1	BEF 40,3399 (francs belgues)	Francbel	DEFENSA
1	DEM 1,95583 (marcs alemanys)	Marcalem	PORTER
1	IEP 0,787564 (lliures irlandeses)	LLiurairlan	DEFENSA
1	GRD 340,750 (dracmes gregues)	Dracma	DEFENSA
1	ESP 166,386 (pessetes espanyoles)	Pesseta	DAVANTER
1	FRF 6,55957 (francs francesos)	Francfran	DAVANTER
1	ITL 1936,27 (lires italianes)	Liraital	DAVANTER
1	CYP 0,585274 (lliures xipriotes)	Lliuraxipri	CENTRECAMPISTA
1	LUF 40,3399 (francs luxemburguesos)	Franclux	DEFENSA
1	MTL 0,429300 (lires malteses)	Liramaltès	CENTRECAMPISTA
1	NLG 2,20371 (florins neerlandesos)	Florinhol	DAVANTER
1	ATS 13,7603 (xílings austríacs)	Xíling	CENTRECAMPISTA
1	PTE 200,482 (escuts portuguesos)	Escut	PORTER
1	SIT 239,640 (tolars eslovens)	Tolar	DEFENSA
1	SKK 30,1260 (corones eslovaques)	Coroneslovaq	CENTRECAMPISTA
1	FIM 5,94573 (marcs finlandesos)	Marcfin	CENTRECAMPISTA

Sense adonar-nos-en, érem de ple a la tercera fase que es va iniciar el gener de 1999 i va completar-se el juliol de 2002. L'entrenador va fixar de forma irrevocable la nostra posició en l'equip; vam estrenar un nou centre de tecnificació, inaugurat uns mesos abans, el BCE, i van començar els primers esforços per conscienciar la gent del nostre nou potencial. Cercàvem nous afeccionats i vam invertir en publicitat per fer-nos conèixer. Ho envernissàvem com una cosa genial, amb un futur pròsper i prometedor.

Al principi, la gent es mostrava hostil i desconfiada amb aquest canvi. La veritat és que no creia que poguéssim millorar tant el nostre joc. Molts dels nostres seguidors es conformaven amb el nostre antic equip. Malgrat que abans no funcionàs prou bé com a grup, individualment sí que érem molt bons. No coneixien els avantatges que existien rere aquest nou canvi, rere el nou equip consolidat, així que ens va costar molt conscienciar-los d'aquest canvi favorable. Finalment, molts d'ells ja apostaven per aquesta nova línia, però encara n'hi havia alguns que ho dubtaven.

Dracma, el company que no va entrar a l'EURO, tot i voler-ho, es va esforçar molt, entrenant dia a dia i, finalment, amb dos anys de retard, va aconseguir formar part de l'equip.

Vam iniciar una nova etapa, convençuts que arribaríem a obtenir els millors resultats, i que en un futur proper altres grans jugadors estarien interessats a formar part del nostre projecte.

Va arribar el moment esperat per tots i el gener de 2002, vam disputar el nostre primer partit. Ens vam il·lusionar amb el nou equipament. R. Kalina va dissenyar les camisetes per jugar els grans partits (a la part davantera apareixen finestres i portes que simbolitzen l'esperit d'obertura i de cooperació entre tots nosaltres; a l'esquena, els motius representats són els ponts, una metàfora que parla de la unió dels pobles europeus entre si i amb la resta del món). A més, comptàvem amb altres de diferents per disputar els partits de menor importància, encara que amb el temps, tots els afeccionats arribaren a conèixer-les totes. També ens identificava un mateix símbol, una mateixa bandera, i, fins i tot, un himne. Tot allò contribuïa a donar una imatge d'equip compacte, unit i amb uns objectius comuns.

Bitllets en euros.

Símbol i bandera de l'EURO.

Himne: Novena simfonia de Beethoven.

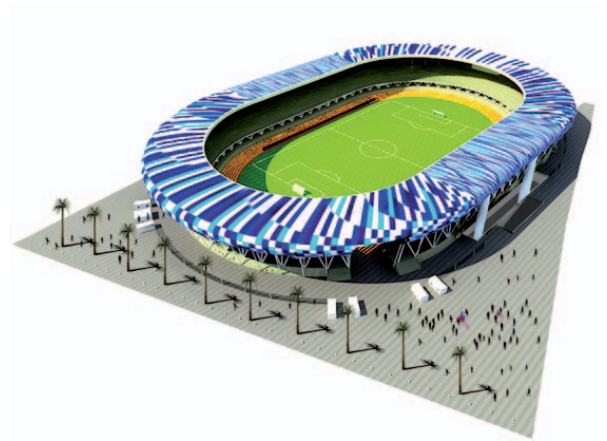
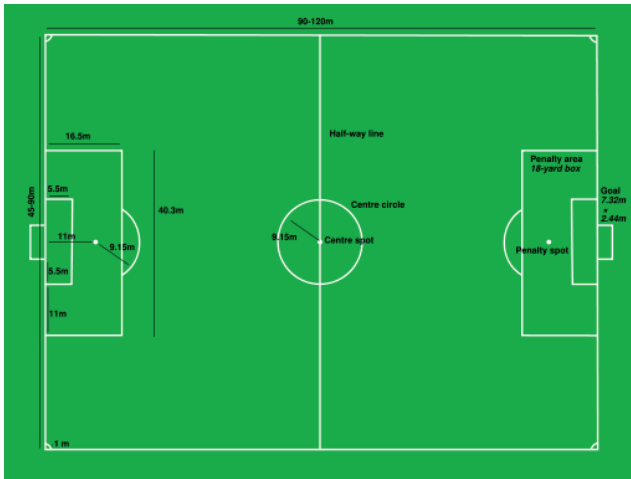
Sabiem que tot i que molts l'aproven, el canvi resultaria difícil i vam decidir introduir-lo sense presses. Així que, en els primers partits, cadascú va aportar alguna cosa d'ell mateix, una tàctica pròpia i la seguïem. La gent, a poc a poc, s'adonava de la nostra estabilitat i de les millores introduïdes en el joc. El canvi va suposar grans avantatges encara que molts es van queixar del preu de les entrades, ja que eren molt cares; però, tot i així, van decidir recolzar-nos.

Aconseguírem una major estabilitat, seguretat, transparència i eficiència; estàvem en igualtat de condicions a l'hora de competir amb els nostres eterns rivals. Tanmateix, érem conscients de les nostres limitacions: havíem de supeditar els interessos individuals als interessos de l'equip; si hi havia lesionats havíem d'intentar prioritzar els nostres esforços sempre pel bé de l'equip. A més a més, sempre hi havia algun afeccionat que seguia comparant-nos amb l'antic equip. Altres, en canvi, sobretot els més joves, ni tan sols tenien consciència que anteriorment érem un altre equip, amb una tàctica diferent i amb uns altres mètodes de joc.

Arribaren noves ofertes de fitxatges, només entraren a formar part de l'equip aquells jugadors que van superar els criteris de convergència exigits pel nostre vell entrenador, Maastricht. Tolar va ser un dels primers a incorporar-s'hi, tot i que els primers partits els passà a la banqueta, observant la nostra tàctica i exercitant-se força per estar a l'altura dels nous companys. No va tardar molt a adaptar-se així que en pocs partits començà a sortir al camp de joc demostrant les seves aptituds. D'aquesta manera, vam arribar a ser un dels millors equips, un dels més estables.

- Països de la UE que utilitzen l'euro: Alemanya, Àustria, Bèlgica, Xipre, Eslovàquia, Eslovènia, Espanya, Finlàndia, França, Grècia, Irlanda, Itàlia, Luxemburg, Malta, Països Baixos i Portugal.
- Països de la UE que no utilitzen l'euro.

Àrea de joc de l'equip EURO.

De forma contínua estam revisant, millorant i ampliant les normes de funcionament internes recollides en els estatuts del nostre club de futbol. De manera periòdica celebrem assemblees on es defineixen els objectius i les orientacions generals de l'equip i s'impulsa el desenvolupament de la seva integració.

Amb els bons resultats aconseguits, altres jugadors van decidir sol·licitar l'ingrés a l'EURO. L'any 2008, van ser Lliuraxipri i Liramaltès qui també superaren les exigents proves físiques. Un any després amb Coronoslovaq hem conformat l'actual plantilla formada pels setze jugadors del nostre equip EURO.»

És per açò, al·lots, que no podeu oblidar que som l'equip d'aproximadament 329 milions de ciutadans de la Unió Europea; ens devem a l'afecció que seguirà augmentant a mesura que incorporem nous fitxatges a l'equip. No és sorprenent que l'EURO s'hagi convertit ràpidament en un dels equips internacionals més importants, de la mateixa talla que el DÒLAR i fins i tot millor que aquest en alguns aspectes.

Ara ens toca viure una situació complexa i complicada; necessitam més que mai recuperar la confiança de tots els afeccionats i l'atenció dels agents econòmics i socials que, mitjançant mesures adequades, com són una correcta política educativa, una política d' I+D+i (investigació, desenvolupament i innovació), una política social i una política econòmica, contribueixin a la recuperació de l'equip.

En aquests temps difícils, el caràcter global de la recessió dificulta l'obtenció de resultats favorables, però amb l'esperit de superació que ens acompanya i amb una mica d'imaginació, aconseguirem superar aquesta crisi tot competint de forma eficient amb els rivals de sempre (DÒLAR i IEN) i amb els nous equips emergents (RÚPIA, IUAN RENMINBI, REAL...).

RECORDAU, SOM UN SÍMBOL D'INTEGRACIÓ EUROPEA!!